

Dan zullen er tekenen zijn
aan de zon en de maan en de sterren,
en op aarde zullen de volken
sidderen van angst
voor het gebulder en het geweld van de zee;
de mensen worden onmachtig van angst
voor wat er met de wereld zal gebeuren,
want de hemelse machten zullen wankelen.
Maar dan zullen ze
op een wolk de Mensenzoon zien komen,
bekleed met macht en grote luister.
Wanneer dat alles staat te gebeuren,
richt je dan op en hef je hoofd,
want jullie verlossing is nabij!

Hij vertelde hun ook een gelijkenis:
'Kijk naar de vijgenboom en
al de andere bomen.
Als je ziet dat ze uitlopen,
weet je dat de zomer in aantocht is.
Zo moeten jullie ook weten,
wanneer je die dingen ziet gebeuren,
dat het koninkrijk van God nabij is.
Ik verzeker jullie:
deze generatie zal zeker niet verdwenen zijn
wanneer dit alles gebeurt.
Hemel en aarde zullen verdwijnen,
maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen.

Pas op dat jullie hart niet afgestompt raakt
door de roes en de dronkenschap
en de zorgen van het dagelijks leven,
zodat die dag jullie overvalt,
onvoorspelbaar als een val die dichtklapt.
Want plotseling zal hij komen over allen
die waar ook op aarde wonen.
Wees waakzaam en bid onophoudelijk
om te ontkomen aan de dingen
die gebeuren gaan
en om voor de Mensenzoon
te kunnen verschijnen.'

Lucas 21, 25-36

Deze tekst uit het Lucasevangelie heeft
niet de bedoeling mensen bang te
maken. Integendeel, hij wil een woord van
hoop spreken voor mensen die leven in
angst. En die zijn er vandaag. Heel veel
mensen zijn *onmachtig van angst voor wat
er met de wereld gebeurt*. Veranderingen
in ons klimaat zijn de oorzaak van vreselijke
natuurrampen. Mensen komen om door
de dodelijke krachten van water en vuur.
Oorlogen maken ontelbare slachtoffers.
Armoede en honger drijven mensen op de
vlucht. Rijkdom en macht bouwen grenzen
en muren om die vluchtelingen ver weg te
houden. Sommige politici teren op de
angst en de onzekerheid van mensen om
hun eigen belang en het partijbelang te
dienen. Menselijkheid is vaak ver weg.
Veel mensen voelen zich door de kerk in
de steek gelaten. En dan is er de angst als
gevolg van ziekte, scheiding, tegenslag,
werkloosheid, ...

*Pas op dat jullie hart niet afgestompt raakt
door de roes en de dronkenschap en de
zorgen van het dagelijks leven. Deze
waarschuwing is hier zeker op haar plaats.*

Het evangelie biedt echter meer dan een
waarschuwing. Voor al die mensen,
onmachtig van angst, brengt Lucas een
boodschap van hoop: *jullie verlossing is
nabij, het koninkrijk van God is nabij*. Hij
neemt een beeld uit de natuur: *"Kijk naar
de vijgenboom en al de andere bomen.
Als je ziet dat ze uitlopen, weet je dat de
zomer in aantocht is."* Tekenen van hoop
zijn zelden overweldigend groot. *Het
koninkrijk van God gebeurt*, ook in
moeilijke omstandigheden, waar mensen
leven in dienst van elkaar en niet ten koste
van elkaar. Daar gebeuren mooie dingen,
die mensen hoop geven en doen leven.

Zijn die tekens wel geloofwaardig? Lucas
verwijst naar de *Mensenzoon, die komt op
een wolk, bekleed met macht en grote
luister*. In die tijd was dat een beeld voor
de verrezen Christus, bron van hoop.

Jezus heeft het koninkrijk van God dichtbij
gebracht door te leven met en voor
mensen, in liefde, barmhartigheid en
gerechtigheid. Hij was mensen nabij die
het moeilijk hadden en *onmachtig waren
van angst*. Zelf heeft Hij die angst ook
gekend, toen ze Hem achterna zaten om
Hem te doden. Op een kruis is Hij dan
gestorven. Zijn leerlingen werden uit hun
angst bevrijd toen ze Hem ook na zijn
dood nog dicht bij hen voelden. Hun
geloof in de verrijzenis gaf hen de kracht
om verder te leven zoals Jezus hun had
voorgeleefd. Zo werden ook zij bron van
hoop en van leven voor medemensen.

Daarom is het nodig *waakzaam* te zijn: om
tekens van leven te zien in onze omgeving
en bij onszelf. Daarom is het ook nodig om
onophoudelijk te bidden, niet om aan
God te vragen onze problemen in onze
plaats op te lossen. Dat kon Hij zelfs voor
Jezus niet doen. Bidden is wél in de
verbondenheid met God vertoeven om
daar de kracht te vinden om te leven.
Biddend voeden we ons geloof in de
verrijzenis. God geeft leven aan alle
mensen, ondanks lijden en dood, door alle
angsten heen. Bidden brengt ons ook
samen tot een hechte gemeenschap,
waar mensen zorgen voor elkaar en elkaar
van angst bevrijden.

"Mijn woorden zullen nooit verdwijnen,"
zegt God. In deze Advent laten we ons
biddend leiden door zijn woorden om
samen angst te kunnen omkeren in hoop.

God,
onophoudelijk
willen wij er ons van bewust zijn
dat Gij met ons zijt
als een God van Leven,
een God die hoop en vertrouwen geeft.

Keer ons toe naar elkaar,
zodat uw koninkrijk steeds weer
gebeurt in onze wereld.
Help ons te leven met en voor elkaar,
zodat angst omkeert in hoop
en dood omkeert in leven.

Laat ons zo uitzien
naar de komst van Jezus,
die geboren is in de liefde van mensen,
de Mensenzoon,
die in uw liefde verrezen is
en ons nabij wil zijn.

Laat deze Advent
een tijd zijn van waakzaamheid
om tekens van leven te zien
en een tijd van gebed
om vanuit onze verbondenheid met U
angst om te keren in hoop.

Amen.

Foto: Thomaswebsite

In het Licht van Gods Woord

*Angst wordt hoop
Advent 2018 / 1*